

JOSEP RECIO ROMAGUERA

MIRA'M ALS ULLS

Aquesta exposició és una selecció de retrats realitzats en exteriors i a l'estudi que a través de la mirada de cada personatge em recorden moments viscuts.

En preparar l'exposició recordava que una de les indicacions que utilitzo més quan faig fotografies de retrat és la que dóna títol a l'exposició "MIRA'M ALS ULLS", per poder captar la mirada de cada persona que estic fotografiant.

Quan la persona mira a la càmera es produeix una connexió entre fotògraf i model, que ha de convertir l'espectador en part de l'escena. Quan la persona ens mira a nosaltres ens sentim al·ludits i això ens evocarà uns o altres sentiments.

Quan mirem un retrat, el primer que veiem són els ulls. Quan conversem amb algú, ens mirem directament als ulls, perquè sabem que les mirades transmeten.

En una entrevista al fotògraf Steve McCurry, autor de la fotografia de la nena afganesa per Nacional Geografic, deia "La vaig veure aquell dia en una aula, vaig veure els seus ulls..., i vaig saber instintivament que l'havia de fotografiar-la. I li vaig demanar permís".

En aquesta exposició he seleccionat mirades que m'expliquen una història sense dir res, que l'espectador interpretarà a la seva manera i que, de vegades, no serà coincident amb la meua història.

Tot té un principi i el meu va ser en un monestir budista de Hangzhou on un monjo estava en una finestra controlant l'entrada al temple. Sabia que en qualsevol moment havia de girar-se i vaig esperar una llarga estona amb la càmera preparada per poder fotografiar-lo quan em mirés. Quan veig la fotografia em recorda aquell dia i la seqüència posterior amb l'enuig del monjo per haver-lo fotografiat. Després li vaig ensenyar la foto i tot va canvi. Va ser la meua nena afganesa de McCurry però sense cap repercussió mundial.

Com Halima nascuda a Blanes que no oblida les seves arrels.

Com Daha amb el seu nou look i paciència fins a aconseguir la foto que volia.

Retrats al carrer

Al carrer és més complicat fer bons retrats, les condicions de llum, l'entorn, la gent, les distraccions, la predisposició de la persona a fotografiar, afecten l'anim del fotògraf i del model. Amb educació i diàleg es pot aconseguir la fotografia que volem.

De l'Índia dos SADHUS al carrer de Vanarasi i un venedor de plàtans a Jaipur. De Guatemala una nena de 8 anys venent teles pels carrers d'Antigua. De Myanmar una mare i filla a la pagoda Shwezigon. D'Itàlia als carnavals de Venècia intentes descobrir que està darrere de la màscara i a Polignano a Mare un noi amb una deformació que em va permetre fer-li una sèrie de retrats al carrer.

Retrats en estudi

A l'estudi és més fàcil fotografiar, ja que disposem d'un model en les condicions d'il·luminació que volem i un entorn controlat, podem repetir angles i variar expressions, per bé que perdem l'espontaneïtat de la fotografia al carrer.

El meu agraïment a totes les persones per la paciència que han tingut a les llargues sessions de fotos i en especial a les que surten a les fotografies seleccionades;

Adama i Yaiza, Hade, Aminatu, Halima, Saly, Andrea, Hawa, Fabian i Bea a pandèmia, i Carmen.